

Szabó Zsuzsanna

Pedagógus pályámat 28 évvel ezelőtt kezdtem Nagykanizsán. Egyetlen iskolában tanítottam 22 évig, majd 2016-ban költöztem Sopronba, ahol a Petőfi Sándor Általános Iskola és Alapfokú Művészeti Iskola első mozgás-művészeti osztályának osztályfőnöke lettem.

Az eltelt 4 év során mindvégig hálásan és szeretettel gondolok vissza a kezdetekre, a nehézségekre, az örömökre, az apró lépésektől a legnagyobb sikerekig. Művészeti osztály tanítójaként az évek alatt volt alkalmam megtapasztalni a néptáncban rejlő óriási lehetőséget, a közösségformáló erőt, az összetartozás érzését, alkalmazkodást másokhoz, az önfegyelmet, és a siker megélését már egészen kicsi korban.

Jelenleg a pedagóguspálya legszebb, de egyben legfelelősségteljesebb feladatára készülök. Ismét első osztályos tanító néni leszek. Ez egy izgalommal teli időszak, olyan, mint amikor az ember kisbabát vár – tudja, hogy létezik, de hogy milyen, azt még nem. Szeretném, ha kis tanítványaim első gondolata az iskoláról nem csak a tanulás lenne, hanem az új élmények, a közösségi programok, tartalmas szabadidős tevékenységek, baráti kapcsolatok kialakítása. Az a hely, ahova jó jönni minden nap, mert vár a tanító néni, sok érdekességet lehet tanulni, biztatnak, segítenek, és mindig van egy ölelés.

Pályafutásom során mindig szem előtt tartottam a gyerekek képességeit, adottságait. Türelemmel foglalkozom azokkal, akiknek több segítségre és figyelemre van szükségük, de támogatom a tehetséges, érdeklődő, mindenre nyitott tanulók fejlődését. Fontosnak tartom, hogy olyan értékeket kapjanak tőlem, amire a későbbiekben is szívesen emlékeznek.

Az ideai tanévtől az alsós munkaközösség vezetői feladatait is ellátom. Számomra ez igen nagy megtiszteltetés, szakmai munkám elismerése.

Izgalommal tekintek a 2020/2021-es tanévre, várom a kis elsősöket.

„Szeretet nélkül lehet fát aprítani, és szeretet nélkül lehet téglákat formálni, de szeretet nélkül nem szabad gyermekkel bánni.”

Lev Tolsztoj